

KYLÄHULLUJEN TARINOITA

1.12.2004 A

Me elämme sanojen, konseptien ja retoriikan maailmassa. Organisaatio ei tunnu voivan elää ilman tiettyjä käsitteitä ja niihin liittyviä käytäntöjä. Organisaatio oppii ja sopeutuu - usein ehkä liikaakin eikä tällöin kiinnitetä riittävästi huomiota siihen, mistä puhumme, mitä tarkoitamme ja mihin tällä kaikella pyritään? Miten se hyödyttää organisaatiomme toimintaa - vai hyödyttääkö vain vähän tai ei ollenkaan?

Tämän lehden teemana on eras

noista tärkeistä sanoista, joita tarvitsemme ainakin miettiessämme tulevaisuutta ja niitä strategioita, jolla parempi tulevaisuus pyritään saavuttamaan. Olemme miettineet sitä, mitä innovatiivisuus voisi merkitä, mitä aspekteja se käsitteenä sisältää ja millä menetelmillä ja ajatuksilla me voisimme olla - innovatiivisempia. Olemme pyrkineet siivoamaan tätä käsitettä siitä ylimääräisestä kuorrutuksesta, joka sen päälle on voinut kasautua. Tavoitteena on ollut herättää ajatuksia, luoda ideoita; emme todellakaan väitä että olisimme halunneetkaan luoda sellaista

kokonaiskuvaa, johon ei oikeastaan voisi lisätä mitään tai joka ei synnyttäisi lukijassa ajatuksia. Ehkä olemme halunneet myös provosoida. Luovuus tuntuu viihtyvän siellä missä on kylähulluja, taiteen ymmärtämistä, ruokakulttuuria ja missä kohtaamme ihmisen eikä vain teknologiaa. Emme kuitenkaan hylkää rationaalisuutta emmekä sen logiikkaa, vaan haluamme viedä pohdintaa uuteen suuntaan.

Siis, lue, nauti ja ajattele!

Markku Nikkanen

Kylähullut

Mariia Vaara

Mistä syntyy luovuuden virta? Syttyykö luovuuden lamppu nappia painamalla? Lamppuhan ei loista, jollei sitä viritellä - mistä voi tilata luovuuden lampun viritäjän, kysyisikö uusavuton? Olisikohan meissä sellainen virtapiiri, josta saisi luovuuden villoja kehruukoneeseen?

Mitä itse asiassa on luovuus? Millainen on luova ihminen? Onko laurealaisessa luovuudessa jotain erityistä? Heideggerin mukaan ihmisen Dasein on aina täällä ja läsnäoleva. ”Minä olen vaan tällainen”, olemmeko kukaan kuulleet tuota innokasta ja innostavaa ”daseinilaista”? Ihmisen tulevaisuus on kuitenkin aina tekemättä, vaikka elämmekin ”sitku”, ”mutku” -elämää. Niin - olkoonpa tukka takana, elämä on edessä! Miten tehdä omaa tulevaisuutta vai pitäisikö kysyäkin, miten luoda oman persoonan kanssa omanlaisensa tulevaisuus? Silloin ei hautakiveeni kirjoitettaisikaan, ”kuoli 30 -vuotiaana, eli 60 -vuotiaaksi” - siihen suorastaan veistettäisiin - eli ”vilpittömästi itseään toteuttaen”. Olisiko minussa sittenkin aimo annos luovaa ihmistä? Mutta eihän yhteisöllisten arvojen maailmassa voi ajatella omaa luovuuttaan? Mitä ne sanovat? Narsisti, egoisti? Nöyrähän minun pitäisi olla - nöyränä ja kiitollisena elä elämäsi!

Eikö jo kysyminen ole yksi luovan ihmisen ominaisuus? Entäpä ongelmien ratkaiseminen? Joskus voisi laasta roskat maton alle imuroinnin sijasta - sepä olisikin luovaa. Inhimillinen ihminen on siitä erityinen olemassaolon laji, että hänellä on ajattelemisen taito ja kyky ajattelunsa avulla tehdä työtä vaikka opettajana, opiskelijana, tutkijana, runoilijana - jopa ihan insinöörinä.

Annikki Pylkkänen Laurean Korkeakoulupalveluista pohtii mielteliäänä, miten luova ihminen ilmenee hänen päivittäisessä työssään. Aluksi “luova” tuntuu “henkimaailman asialta”. “Asiakaspalvelussahan se voisi näkyä. Se olisi sitä asiakkaan asemaan asettumista, hänen ongelmiinsa vastausten löytämisestä ja ratkaisemisesta. Se on sitä, kun teen omalla persoonallani töitäni.” Toisaalta Annikki nostaa esille esim. arkeen pukeutumisen. “Jos tietää, että on jotain erikoista tulossa niin kyllähän sitä pukeutuu toisin kuin tavallisesti, ja mielialakin vaikuttaa värien valintaan. Jos mieli on jotenkin masentunut niin tekee mieli laittaa punaista päälle. Vaikeahan sitä on itse sanoa, onko luova vai eikö - miten sen toiset näkevät?”

Onko meillä inhimillisillä ihmisillä luovuudelle omanlaisemme normit. Viljelemmekö rajaavia jossain määrin säästötiliämme kartuttavia normeja - “en minä osaa”, “kummallinen ihminen - kato, mitä se teki”? Saattaako olla niin, että jarrumme paukkuvat rajoittaessamme oman luovuutemme esille pullahtamista. Vai sukellammeko lähes intohimoisiin aaltoihiin ja virran vietäväksi - “Jeeh - hyvä juttu, sikamakeeta - mennään mukaan” - saldomme hupenee, mutta elämä pitenee? Ajattelemmeko, että ryhmään luovat ihmiset kuuluvat Sibeliukset, Einsteinit, Eino Leinot, Edelfältit, ehkä joitakin Tapsojakin siihen kelpuutamme, mutta “Taina Taatelintallaaja” ei tuohon ryhmään kuulu. Entäpä, jos Taina kuuluisikin? Kuka sen päättää, että Taina on tai Taina ei ole luova ihminen? Eihän kaikki Tainat ole Sibeliuksia - eivät myöskään kaikki Sibeliukset ole Tainoja. Niinpä - meissä kaikissa on omanlaisemme erilaisuudet ja erilaisuudessamme olemme yhdellä tavalla samanlaisia - olemme luovia ihmisiä!

Miten meissä voimissaan ponnisteleva luovuus pullahtaisi ulos kuin shampanjapullon korkki? Samalla se tulisi toisten tietoisuuteen. Tai miten saataisiin esille meissä piilevät luovuus? Pitäisikö kysyä, miten ihminen toteuttaa omaa tehtäväänsä, kenties omaa unelmaansa tai unelmiensa mukaista elämää - unohtamatta arjen realiteetteja, joista niistäkin voi “luovia”. Voisiko osa ihmisen onnellisuutta olla “kylähulluutta” - sellaista sisäistä yrittäjyyttä, jossa inhimillisen elämän rakenteet kehittyisivät, ihmisyyks kasvaisi, suvaitsevaisuus lisääntyisi, ilo eläisi - Martti Lindqvistin ajatuksia lainaten - voisimme investoida “ihmisten puutarhan” lannoittamiseen!

The Art of Cooking and Social Innovations

by Giuseppe Lugano

One of the hot topics in ICT world is about how technology can support human needs and how new services can be offered on the top of them. This article will investigate how one of the basic needs of people can produce a social innovation. The surviving instinct pushed people to eat without special care of diet, of food preparation and decoration. Nowadays, in many countries people can see eating and cooking as an art and a hobby. They spend a lot of time people in experimenting new ways of cooking and decorating food. More and more often, they look at food that is not typical from their country. Earlier with books, now also with the support of Internet, they look for new ideas and recipes. What if the next step would be adding communication and cooperation with other people, even strangers, interested in the same topic?

Moreover, communicating, people could learn a lot not only about cooking, but also about the culture and traditions of a different place. Cooking is strongly

connected with the traditions and culture of the place where it takes place. In many countries eating habits are influenced by religion; in India, for example, people don't eat cow meat, even if they are starving. Food availability also affects eating habits: in China a huge quantity of rice is produced, so people eat it almost daily.

In almost all countries, there are season recipes, linked to certain periods of the year. Christmas is celebrated everywhere and the food culture is an essential part of it.

In Finland, the food you would find in every table at Christmas is the Joulukinkku (Christmas ham). If you don't know it, here is the recipe of Joulukinkku (in Finnish) [1]

Joulukinkku

Sulata pakastettu kinkku muovipussissaan pahvilaatikossa mahdollisimman hitaasti. Huoneenlämmössä sulaminen kestää koosta riippuen 10-20 tuntia. Kypsennä kinkku vasta täysin sulaneena, mieluiten huoneenlämpöisenä, jolloin nestehukka on pienin.

Nosta kinkku kääreistään ja laita ritilälle uunipannun päälle silavainen puoli ylöspäin. Paina lihalämpömittari kinkun paksuimpaan kohtaan siten, että näet sen uunin suuluukusta, kun kinkku muhii uunissa. Tee nahkaan ensin viilto veitsellä, jos et muuten onnistu.

Kuumenna uuni 80-120 asteeseen sen mukaan, miten kauan ehdit paistaa kinkkua. Mehevin tulos tulee alhaisimmassa lämmössä, mutta silloin uuni on varattu pitkään.

Kaada uunipannuun vettä ja nosta kinkku uunin alaosaan. Kypsennä kunnes lämpömittari osoittaa 72-79 astetta. Nosta kinkku uunista, peitä foliolla ja jäähdytä.

Irrota jäähtyneen kinkun nahka vetämällä. Auta saksilla tai veitsellä. Levitä pintaan sinappia, korppujauhetta ja hiukan fariinisokeria, josta tulee kiiltoa. Paina päälle koristeeksi kokonaisia neilikoita, jos haluat, tai raidoita tai ruuduta pinta veitsellä.

Nosta kinkku uudestaan uuniin 250 asteeseen. Pinta kuortuu 5-10 minuutissa. Kuorutus edistää kinkun säilymistä ja tekee kinkusta kauniimman.

What about Mediterranean habits? In Italy, for example, typical Christmas food takes is strongly influenced by Catholic religion and big regional differences can be found in the Christmas menu. In general, people should not eat meat during the Christmas Eve. So, fish and vegetables are the main part of the menu. On the other hand, typical food from Christmas day includes tortellini in capon broth and capon. If you don't know what we are talking about or if you want to try this typical Italian Christmas recipe, here you are the list of ingredients you need [2]:

Tortellini in Capon broth

Ingredients:

1 kg Capon
2 Eggs
150 gr Parmisan chees
100 gr Mortadella
150 gr Ham
300 gr Homemade fresh pasta
Salt
White pepper

Disossate il cappone e con gli scarti fate un bel brodo chiaro con verdure. Per il ripieno dei tortellini, mondate la coscia e il petto del cappone del grasso e delle parti nervose e passateli al tritatutto e poi al setaccio.

Condite quindi con uova, parmigiano grattugiato, prosciutto

crudo, mortadella, sale e pepe. Stendete la pasta all'uovo e preparate i tortellini con il ripieno di cappone. Cuoceteli al dente nel brodo di cappone e serviteli in fondina.

If you want to know more about Christmas recipes, you might be interested in joining the online community of cooking hobbists, called Kalas [3]. Everything started as a project of the Swedish Institute of Computer Science (SICS), whose goal was to investigate the effects of social navigation in a real world scenario. Based on work done in a previous project (PERSONA project), the Kalas project focused on the domain of choosing interesting recipes based on social navigation. In the spring of 2001 researchers conducted a large-scale study of a recipe recommender system (Kalas), spanning over two months with approximately 1000 users.

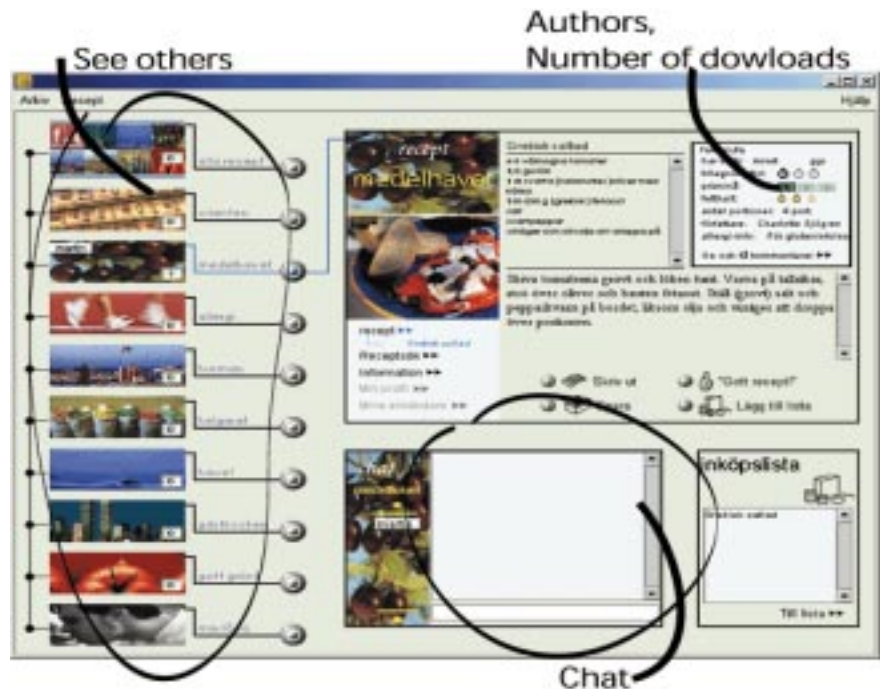
The Kalas system

The key component in the system is the notion of recipe collections. Users can be in collections, move between them, and choose recipes in them. In terms of social navigation Kalas allow users to:

- * Visualize recipe collections in an overview map
- * Allow people to navigate between recipe collections
- * Allow people to see other people in the overview map
- * Provide chat functionality within collections at functionality within collections
- * See how many times a recipe has been chosen
- * Allow people to follow their own actions

References:

1. Joulukinkku recipe: <http://www.ruokamaailma.net/r97/r97244.htm>
2. Tortellini in capon broth recipe: <http://www.kwcucina.kataweb.it/vissani/19/7-1.html>
3. Kalas Project: <http://www.sics.se/humle/socialcomputing/kalas/>

One of the motivations of the study was about Social affordance: “visible actions of other users can inform us what is appropriate behaviour, what can or cannot be done.

At the same time, this awareness of others and their actions makes us feel that the space is alive and might make it more inviting. Here the focus is not on whether users navigate more efficiently, or find

exactly what they need more quickly; instead, the intent is to make them stay longer in the space, feel more relaxed, and perhaps be inspired to try out new functionality, to pick up new products and new information items, or to try out new services that they would not have considered otherwise. Users can quickly pick up on the “norms” for how to behave when they see others behaviours”.

Miksi olen väsynyt tänään ?

Olen väsynyt koska, luin viime yönä kirjan Neljä tietä vapauteen. Luin sen saadakseni ajatukset pois päivän synkistä ja pelokkaan ilmapiiriin vaivaamista palaverieista.

Kirja kertoo intiaanien elämän filosofiasta, jossa ei ole sanallakaan mainittu innovatiivisuutta, supertehokkuutta ja muuta virallista teho-suomi/työelämän liturgiaa.

Kirjan perusajatus on; että meidän täytyy vapauttaa itsemme

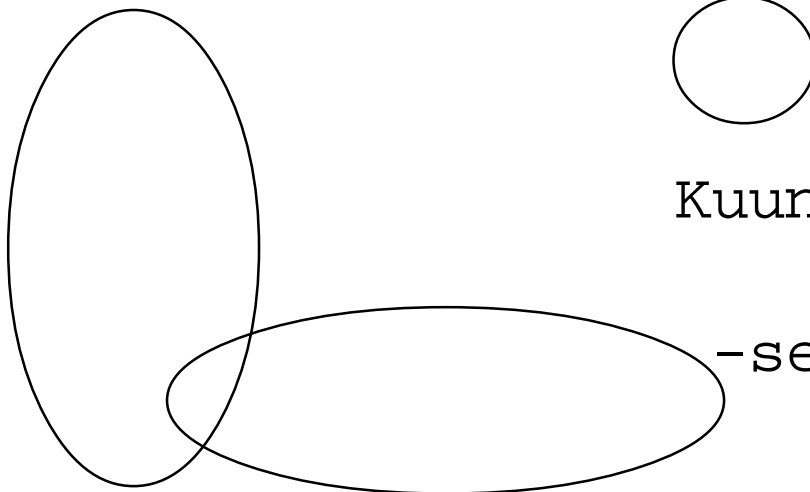
turhista sitoumuksista ja herätä unesta. Vapautumista kuvataan neljän askeleen sitoutumisen prosessina:

1. Puhu puhtaita sanoja.
2. Älä ota mitään henkilökohtaisesti
3. Älä oletta mitään
4. Tee aina parhaasi

Jos näin eläisimme emme aiheuttaisi itsellemme emmekä

muillekaan turhia paineita. Vaikka lopputuloksena olikin väsynyt lukija -koin sellaisen puhdistuksen tunteen ja aloin taas tuntea syytä ponnistella eteenpäin, vaikka ympäröivä ilmapiiri onkin masentava ja virallisesti pakenemme tietoyhteiskunta ja tehokkuusliturgioihin.

Ossi 'väsynyt mutta onnellinen'
Kuittinen

Kuuntele Radio
Huulta
-se tuo hyvää
tuulta!

Heikot signaalit ja

– reunamerkin­­töjä tulevaisuudenkuvan

Kun organisaatio - vaikkapa Laurea miettii tulevaisuuttaan - yritetään löytää tapoja, keinoja tai menetelmiä hahmottaa sitä edessä mahdollisesti olevaa onnen tilaa. Usein sorrutaan siihen, että seurataan mitä muut ovat tehneet ja ajatelleet, uskotaan tiettyyn retoriikkaan ja muiden luomiin esikuviin ja malleihin. On myös mahdollista turvautua vaikkapa konsultteihin ja pyytää heitä kertomaan, mitä pitäisi ottaa huomioon ja miten tulisi edetä vaikkapa siinä tulevaisuuteen luotaavassa strategiatyöskentelyssä.

Mika Mannermaa on palannut takaisin kiinnostuksensa lähteille mootoripyramatkojen jälkeen ja kirjoittanut kirjan tulevaisuudesta. Hän on eras niistä tutkijoista ja viisauden sanojista, jota kuunnellaan. Useat ministeriöt, yritykset, ja kunnat tuntuvat turvautuvan hänen konsultaatioonsa ja neuvoihinsa. Usein on tosin käynyt niin, että ei pelkästään skenariotyöskentely tai vaikkapa

Delfi-menetelmät lisää suositaan, vaan näistä käytännöistä ja termeistä tulee osa organisaatioiden retoriikkaa ja ne vakiinnuttavat paikkansa siinä perusjargonissa, jota kaikkien tulee hallita. Ehkä Mika ei ole toivonut tätä: tulevaisuuden tutkija - kuten tutkija yleensäkin - suhtautuu aina kriittisesti turhien sanojen maailmaan ja näiden k ä s i t t e i d e n monimerkityksellisyyteen. Toisaalta, taidamme elää siinä koherentin pluralismin maailmassa, jossa jokainen määrittelee omalla tavallaan suurin piirtein samaa tarkoittavat sanat.

Mitä uutta tulevaisuuden hahmottamiseen? Heikot signaalit! Niistä puhutaan ja ne liitetään organisaatioiden peruskäsitteiden joukkoon (näinpä on tehty jo Laureassakin). Heikolla signaalilla tarkoitetaan 'ilmiöitä, jotka ovat oraalla ja joilla ei yleensä ole selvästi tunnistettavaa menneisyyttä'

Se ei ole trendi vaikka se voi johtaakin siihen. Niiden havainnoija

on erityisessä asemassa, mikäli hän pystyy havinnoimaan ne ja antamaan niille merkityksen. Usein tämän heikon signaalin tulee liittyä toiseen; signaalit yhdistyvät ja vahvistavat toisiaan ja muuttuvat megatrendeiksi (tai negatrendeiksi). Nämä signaalit eivät kuitenkaan synny vakuudessa; ne ovat olleet ehkä olemassa, mutta niitä ei ole huomattu tai havaittu tai niille ei ole annettu riittävää merkitystä.

Meillä on erilaisia malleja käytössämme, joten mitä niistä voisimme käyttää, jotta voisimme identifioida nämä niin tärkeät merkit? Vastaus on - eipä juuri mitenkään! Nämä signaalit ovat aina kummajaisia, hylkiöitä, niiden logiikka toimii aina keskivertoajattelua vastaan - ne ovat jopa negatioita. Ne löytyvät mielen ja mailman periferiasta ja syrjäseuduilta; tutkimattomilta areenoilta ja maista, joiden kaikkien nimi on Terra Incognito.

Tämä tuntuu jollakin tavalla

vahva tulevaisuus tutkimiseen.

masentavalta -miksi kannattaa kiinnittää huomiota ilmiöihin, jotka vaikuttavat vähämerkityksellisiltä ja joiden löytäminen on niin vaikeaa - ellei jopa mahdottomalta. Mika on kuitenkin positiivinen - itse asiassa koko innovatiivisuuden perusedellytys on pohtia näitä kummallisuuksia. On kyettävä vapauttamaan ajattelua niistä konventioista, jotka rajaavat uuden ymmärtämistä.

Skenaariospesialistina Mika on yrittänyt laajentaa ajatteluaan eiperinteisillä pohdinnan lähtökohdilla; on kai hylättävä se lineaarinen, ajallista jatkumoa tavoitteleva skeema, jossa kaikki on jotenkin mukavassa suhteessa toisiinsa; hallittava ilmiö(:sta omegaan on siis illuusio. Mika on löytänyt taiteen - tulevaisuuden tutkimuksen on aika siirtyä surrealismiin !

Hyvästi innovatiivisuus-jargon! Tervetuloa uudenlainen ymmärtäminen, jossa kaikkein tärkeimmät asiat säilyvät aina

salaisuuksina. Mutta juuri sen vuoksi niitä pitääkin yrittää selvittää. Mika mainitsee kristillis-juutalaisen tradition esimerkkinä lineaarisesta ajattelusta, mutta onko kuitenkin niin, että nämäkin uskonnolliset ilmiöt sisältävät jotakin, jota ei voi selittää pelkästään puhtaalla järjellä ? Mistähän kristinuskossa on oikein kysymys ja miksi vaikkapa kabbalismista puhutaan ?

Palataan surrealismiin. Uskomme siis taiteiden voimaan - ja sen kautta syntyvään mielikuvitukseen, herkkyyteen ja sensitiivisyyteen. Tutki ja ihmettele vaikka et koskaan tule kaikkea ymmärtämäänkään. Vähennä kontrollia ja nauti niin havaitset ja ymmärrät. Skenaario saa uuden merkityksen - siinä on kyseessä sarjasta metamorfooseja. Luo skenaariosi tekemällä taidetta-vaikkapa maalaamalla, tekemällä runoja tai laittamalla ruokaa. Maalaaminen voi vaatia taitoja, runouden täsmällisyys ja

pienimuotoisuus ei aina onnistu, mutta ruokaa kyllä oppii laittamaan ja siitä nauttimaan. Kauneus ja estetiikka saavat palon uusia ulottuvuuksia.

Hyvä, on aika hylätä järjen logiikka ja rationaalisuus ! Ei oikeastaan, uudet tavat täydentävät tulevaisuuden tutkimista. Ylipitkistä seminaarisessioista voi siirtyä erilaiseen tapaan toimia. Sitä kannattaa edes kokeilla; suurin haaste on siinä, mistä pidät ja nautit, mutta jota et oikein ymmärrä. Ja sitten, luovu turhista sanoista, sillä emme tavoittele sitä, että dystopia, transformaatio ja metamorfoosi ovat niitä uusia strategiasanoja.

Markku Nikkanen

Lähde:

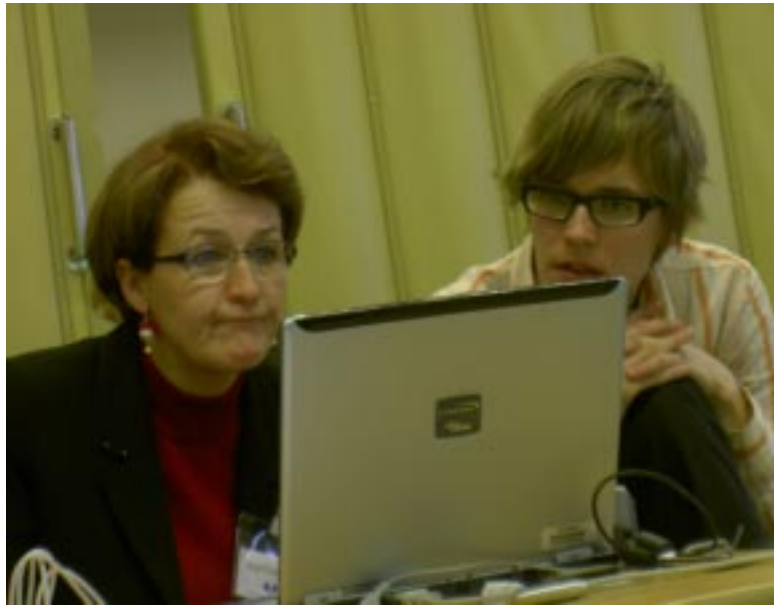
Mika Mannermaa, Heikoista signaaleista vahva tulevaisuus WSOY 2004

Hannele Ruuska,
toisenlainen teknologiafriikki, humanisti ja äiti

Millaisen yhteiskunnan haluamme jättää lapsillemme - tarjoammeko teknologiaa ihmisille vai ihmisiä teknologialle?

Millaisen yhteiskunnan sinä haluat jättää lapsillesi ja lapsenlapsillesi? Kiertääkö tulevaisuudessa maa aurinkoa vai aurinko maata? Ovatko tulevaisuuden yhteiskunnassa ihminen ja hyvä elämä keskiössä vai ovatko mammona ja teknologia aurinko, jota ihminen kiertää?

Suomessa on käynnissä railakas keskustelu maamme tulevaisuudesta. EVA ja vuorineuvokset kärkijoukossa korostavat globalisaation kiristämää kilpailua ja siinä tarvittavia aseita: tehokkuutta, teknologiaa, talenttia. Professorit Himanen ja Florida peräänkuuluttavat neljättä teetä, toleranssia. Toleranssi merkitsee suvaitsevaisuutta ja ihmislähtöistä toimintaa ja kehitystä. Valitettavasti näyttäisi siltä, että tässä hektisessä keskustelussa teknologia-

Learning together Jussi and Seija

tehokkuuspuolue olisi voitolla ja toleranssi-
puolueen ääni on hiipunut.

Nyt voitolla olevassa tehokkuusnäkökulmassa on tyystin unohdettu, että pienen maan ei

kannata kilpailla samoilla argumenteille kuin itseämme suuremmat ja mahtavammat maat. Teknologia, tehokkuus ja talentti ovat perusedellytyksiä, mutta niitähän kehittävät kaikki maailman

maat mutta ne eivät yksin riitä. Arvoisat vuorineuvokset, mikä maa maailmassa ei kehittäisi osaamistaan, high-tekkiään ja innovaatiojärjestelmiään? Suomessa kolmen teen perusedellytykset ovat kunnossa, siksi meillä olisi varaa hakea kilpailutekijämme omasta kansallisesta vahvuudestamme. Sodan jälkeen olemme rakentaneet tyhjästä hyvinvointiyhteiskunnan, joka perustui suomalaisten yhteisöllisyyteen ja kykyyn kehittää yhteinen näkemys koko kansakunnan hyväksi. Löytyykö nyt sitä vuorineuvosta, joka uskaltaa ryhtyä Kopernikukseksi ja todistaa että maa kiertää aurinkoa, teknologia ihmistä, eikä päinvastoin? Pelkäänpä pahoin, että globalisaation verokilpailun ja uuden työnjaon puristuksessa vuorineuvoksista ei löydy tähän hätään rohkeaa Kopernikusta. Sen sijaan se voi löytyä uuden vuosituhannen uusia arvoja noudattavista nuorista ihmisistä, siitä tavallisten ihmisten harmaasta massasta, joka ei ole mahtunut raakaa kilpailua ja t e k n o l o g i a l ä h t ö i s t ä huipputeknologiaa ja osaamista tursuviin vuorineuvosten raportteihin.

Ihmislähtöinen kehitys ei hylkää teknologiaa, päinvastoin. Mutta se ei myöskään tarkoita, että teknologia kehittyy, jos käyttöliittymä on ihmiselle aiempaa helpompia ja miellyttävämpi. Uusien laiteversioiden ja käyttäjäystävällisten liittymien lanseeraaminen markkinoille tavoittelee parempia myyntilukuja ja parempaa voittoa mutta, uskallan väittää, niissä ei ole todella etsitty vastausta ihmisten tarpeisiin ja hyvän elämän salaisuuteen. Ihmislähtöisessä teknologiassa maa kiertää aurinkoa ja teknologia ihmistä. Lähtökohtana on kysymys ihmisen subjektiivisesti kokemasta laadukkaasta elämästä ja siitä, miten teknologia voi auttaa meitä toteuttamaan hyvää elämää. Ihmislähtöisen teknologian toteuttaminen voi lähteä liikkeelle vain menemällä erilaisten ihmisten luo, keskustelemalla ja olemalla heidän kanssaan, havainnoimalla ihmisen toimintaa. Insinöörin on tultava alas kuolevaisten keskuuteen ja kuultava, ei vain kuunneltava, havainnoitava ei vain katsottava ja lopulta uskallettava myös uskoa, että erilaiset ihmiset ovat oman elämänsä parhaita asiantuntijoita ja vain tämän asiantuntemuksen kunnioittaminen

voi olla hyvän teknologian lähtökohtana.

Samana menetelmää pitää soveltaa myös paljon peräänkuulutettuun teknologian soveltamiseen eri ammattialojen ja yhteiskunnan ja työelämän sektoreiden kehittämiseen. Eri alojen varttuneiden ammatti-ihmisten voi olla vaikea tiedostaa teknologian suomia mahdollisuuksia, koska olemme piintyneet tapoihimme ja koska emme edes tiedä mitä gprsien, umtsien ja bittien maailma kätkee taakseen. Nuoret ammattikorkeakouluopiskelijat voisivat toimia vähemmän ammattiyhpeyttä koettelevana linkkinä teknologian ja meidän varttuneiden ammatti-ihmisen, insinöörien ja humanistien välillä. Nostetaan amk-opiskelijat, nuoremmat kollegamme meidän veteraanien rinnalle ja annetaan heidän rauhassa tehdä havaintojaan ja kuljettaa viestiä teknologien ja muiden alojen ammattilaisten kesken, tuottaa uusia avauksia, toimintatapoja ja innovaatioita, joilla ihmislähtöistä teknologia lähdetään kehittämään. Suuresta ja harmaasta massasta nouskoot se linkki teknologian ja ihmisten välille, joka vie eteenpäin inhimillisempää

huomista ja tuo aivan varmasti myös kansantaloutemme kipeästi kaipaamaamme kasvua. Antakaamme lapsillemme mahdollisuus vaikuttaa siihen, millaisen yhteiskunnan me heille jätämme.

EVA:n raportteihin voi paneutua esimerkiksi Helsingin Sanomien sunnuntailiitteen Talouselämän ase-soi taas artikkelin avulla (www.hs.fi).

”Elinkeinoelämän valtuuskunta Eva on palannut. Muutaman vuoden hiljaiselon jälkeen Yrjönkadun toimistossa on taas täysi rähinä päällä. Raportteja valmistuu, seminaareja järjestetään ja puheenvuoroja julkaistaan.”

etsi Jargonia

ANSAIN TALOGIIKKA
ARGUMENTTI
EMERGENSSI
EMPOWERMENT
GLOBALISAATIO
INNOVAATIO
JARGON
KOPERNIKUS
LEADER
LUOTTAMUSPÄÄOMA
LUOVUUS

MASSA
MEGATRENDI
MISSIO
PARADIGMA
SIGNAALI
SKENAARIO
STRATEGIA
TALENTTI
TEKNOLOGIA
TOLERANSSI
VISIO

A N S T J K J A R H L U O V U U S J Q F E I K L D Ä
 K R I E H J G V A P A P K I K L O G K R L M A S S A
 O Ä G Ä U G L O B A L I S A A T I O A T K I E Ä Ä O
 P Ä S U C D K H K G O N S E J E L J K A P S P V I K
 E V I S M E G A T R E N D I P K J F K D G S I H N D
 S D O P M E Ö F U R H O R E D A E L I A L A G G N Y
 G S D R R K N U R R R S P U V O N N I E U Z Y E O L
 Ö H R J T E Y T O L E M P O W J E I G L O B A K V T
 Ä H F I S T O A T A L E N T T I G D O U J V D O A H
 I M N I I N N L O I C K U F I R I O L U O T T P A S
 D P M S G K A E L O G K U A Ö M G U A N S R R E T A
 A Y I I I S N N M H K J I K G E O J T L U F E R I I
 E G S A R O A T A R A G K L X V I A N Y U G L A O S
 L D S I G N A A L I E M J U I G R J I G Y K O N L I
 A N I K L S L G K T Y W R D S T G R A K L G T K I V
 A A O L O A K I A E H I O F S N G K S K O U E F U L
 M A S S B R U R K K B J K P I E F H N K N H K E F I
 G E L U A T T K F N I P Ä Ä M I F J A R G O N O K S
 I P G G V S K E N A A R I O U E J U F H E J O L T S
 D Q H A K O P E R N A M I N J O Y C P U T K L O F N
 A P O S A I S S N E G R E M E M E R Y U K A O R D A
 R T U E S E E E A A W K Ö J F I N G S S E D G D E R
 A Y L U O T T A M U S P Ä Ä O M A L K I T R I L O E
 P A R A D O H A E P K A A K U G O I S I V E A P Ä L
 B N K J L Y S O L M E R H R A T O L E R A S E K Ä O
 L U O T T A K O P E R N I K U S J J G Y E S E G P T

Löytöretki vuoteen 2100

Muistelkaapa 70- 80- luvuilla tehtyjä elokuvia ja erityisesti niitä, jotka sijoittuivat tulevaisuuteen. Lähes poikkeuksetta vuosituhannen vaihteeseen liitettiin muun muassa lentäviä autoja, aikamatkailua tai robotti-ihmisiä. Tällä hetkellä nuo lähinnä hymyilyttävät ja laittavat mielikuvituksen liikkeelle... Millaista elämä tulee olemaan vuonna 2100?

Tapio Helistö ja Mikko Karppanen pohtivat tulevaisuutta seuraavasti:

- Yleensä lähiajan kehitystä yliarvioidaan ja vastaavasti

pitkänajan kehitystä aliarvioidaan ja onkin vaikea arvioida tulevaa melkein sadan vuoden päähän. Mikko Karppanen uskoo tulevaisuuden yhteiskunnan olevan kolminapainen: EU, Yhdysvallat sekä Kauko-Itä. EU:n hän näkee olevan suuri tekijä, niin sanottu nouseva keskus. Hän vielä lisää: - Ruotsi kuuluu luonnollisesti Suomelle kuten myös Karjala ja Helsingin liikenne on siirretty maanalle ja näin ollen toimii joustavasti. Teknologia etenee suurin harppauksin, kuten olemme nähneet, nyt on kuitenkin menossa niin sanottu suvantovaihe. Mikä on sitten seuraava askel? Onpa vaikea kysymys, geeniteknologia tulee varmaankin nousemaan tulevaisuudessa. Lopussa he vielä toteavat, etteivät usko tulevaisuuden olevan niin sanottu paratiisi, jossa sudet ja lampaat kulkevat sulassa sovussa.

Maria Markus, sosiaalialan opiskelija, 2. vuosikurssilta uskoo, että EU maat tekevät enemmän yhteistyötä kuin tänä päivänä, mutta maat ovat kuitenkin itsenäisiä. Jotkut EU maat nousevat selkeämmin hyvinvointivaltioiksi ja toiset taas

vajoavat heikommiksi. – Kaupungit kaupungistuvat vielä enemmän, mutta toisaalta halutaan enemmän omaa rauhaa ja näin ollen jotkut ihmiset muuttavat takaisin maalle. Maria myös muistuttaa, ettei tekniikka voi kehittyä koko ajan pidemmälle ja pidemmälle, vaan se pettää jossain vaiheessa. – Ja kädentaitoja aletaan taas arvostaa enemmän. Tällä hetkellä omaishoitajia tuetaan ja uskon, että näin on myös tulevaisuudessa. Palataan ehkä samaan kuin aiemmin, monta sukupolvea asuu saman katon alla. Vain toinen vanhemmista käy töissä ja toinen hoitaa kodin, lapset sekä isovanhemmat. En kuitenkaan halua ottaa kantaa onko kotiin jäävä vanhempi äiti vai isä.

Sanna Malkki, englannin ja kotitalouden opettaja toivoo, ettei kaikki asuisi pääkaupunkiseudulla, vaan että paluumuutto maalle olisi alkanut. – Teknologia mahdollistaa etätyön, eikä fyysinen paikallaolo ole välttämätöntä, ihmiset voivat siis muuttaa takaisin luonnonrauhaan kauas kaupungeista. Nythän teknologia on kehittynyt varsin mullistuksella, mutta ehkä joku

Tapio Helistö ja Mikko Karppanen pohtivat tulevaisuutta. (yllä) Maria Markus haastattelussa. (vasemmalla)

tajuaa tulevaisuudessa, että hoitotyölle tulee markkinarako. – Uskon, että EU:ssa maiden välinen yhteistyö tiivistyy, mutta lopulta maat erkanevat. Autot eivät enää kulje bensalla, vaan jollain toisella energialla, en kuitenkaan osaa sanoa mitä ”menovettä” käytetään. Sanna toivoo, että maallemuutosta seuraisi myös teollisuuden ja tekniikan siirtämistä pois pääkaupunkiseudulta. – Tällä hetkellä esimerkiksi Lapista lennätetään poronliha Etelä-Suomeen purkitettavaksi ja sitten takaisin Lappiin. Jos ihmiset olisivat tasaisemmin asettuneet Suomeen, jakautuisi teollisuuskin ehkä hieman

tasaisemmin, eikä näin tarvitsisi enää toimia.

Hanna Salomaa, ravitsemustieteiden opiskelija näkee, että EU muuttuu enemmän Yhdysvaltojen kaltaiseksi, mutta maat säilyttävät kuitenkin itsenäisyytensä, eli EU ei muutu liittovaltioksi. Kaikki kehittyy vauhdilla, mutta jossain vaiheessa tulee kuitenkin katto vastaan. Tänä päivänä teknologiaa tulee joka tuutista ulos ja uskonkin, että ihmiset kyllästyvät tähän ja kädentaitojen arvostus kasvaa huimaavasti.

– Nykytrendinä on kouluttautua korkeasti, miten käy ”duunareiden”? Vaikka moni asia on

jo koneellistettu ja varmasti vielä tullaan koneellistamaan monia asioita, täytyy muistaa, että esimerkiksi remonttia ei voida tehdä koneilla. Hyvää palvelua aletaan taas arvostaa! Tästä syystä jotkut koneellistetut palvelut muutetaan takaisin ihmisten tekemiksi. Kansainvälistymisen myötä ihmisiä muuttaa varmasti paljon ulkomaille, mutta omaisista halutaan pitää huolta. Jos ei itse pysty huolehtimaan vanhemmistaan halutaan heille kuitenkin tarjota hyvää hoitoa. Palvelutalot kehittyvät vielä paremmiksi ja niitä aletaan arvostaa enemmän.

Maria Virlander

KYLÄHULLUT APINAT

Tuija Hirvikoski
Ossi Kuittinen
Giuseppe Lugano
Markku Nikkanen
Seija Paasovaara
Heidi Peltola
Jussi Vuori